

“MOSER”

TAKING GOVERNMENT JOBS

1. *New York Times - May 9, 2012*

Ultra-Orthodox Shun Their Own for Reporting Child Sexual Abuse

The first shock came when **Mordechai Jungreis** learned that his mentally disabled teenage son was being molested in a Jewish ritual bathhouse in Brooklyn. The second came after Mr. Jungreis complained, and the man accused of the abuse was arrested. Old friends started walking stonily past him and his family on the streets of Williamsburg. Their landlord kicked them out of their apartment. **Anonymous messages filled their answering machine, cursing Mr. Jungreis for turning in a fellow Jew. And, he said, the mother of a child in a wheelchair confronted Mr. Jungreis’s mother-in-law, saying the same man had molested her son, and she “did not report this crime, so why did your son-in-law have to?”**

By cooperating with the police, and speaking out about his son’s abuse, Mr. Jungreis, 38, found himself at the painful forefront of an issue roiling his insular Hasidic community. There have been glimmers of change as a small number of ultra-Orthodox Jews, taking on longstanding religious and cultural norms, have begun to report child sexual abuse accusations against members of their own communities. But those who come forward often encounter intense intimidation from their neighbors and from rabbinical authorities, aimed at pressuring them to drop their cases.

Their communities, headed by dynastic leaders called rebbes, strive to preserve their centuries-old customs by resisting the contaminating influences of the outside world. While some ultra-Orthodox rabbis now argue that a child molester should be reported to the police, others strictly adhere to an ancient prohibition against mesirah, the turning in of a Jew to non-Jewish authorities, and consider publicly airing allegations against fellow Jews to be chillul Hashem, a desecration of God’s name.

2. *Los Angeles Times - March 16, 2012*

“Orthodox rabbi ordered jailed for refusing to testify”

An orthodox rabbi who refused to testify before a federal grand jury, saying his religious beliefs prohibit informing on fellow Jews, was ordered jailed Friday by a District Court judge for contempt of court.

Moshe Zigelman, a 64-year-old Hasidic rabbi, was ordered to report Wednesday to a federal detention center in Brooklyn. Until he chooses to testify, he will remain behind bars up to a maximum of 18 months, according to federal prosecutors.

Zigelman has previously pleaded guilty and served a prison sentence for his role in a tax-evasion scheme by his Brooklyn-based orthodox sect, Spinka. After his release, he was

subpoenaed to testify before a Los Angeles grand jury continuing its probe into the scheme.

Citing an ancient Jewish principle, Zigelman refused to testify, telling a federal judge forcefully during a contempt hearing through a Yiddish interpreter: "Because the transgression of mesira is so dire, my mind won't change until I die."

"The government doesn't want to be in a position of remanding somebody into custody, what the government is trying to seek is to have truthful testimony in court proceedings," Asst. U.S. Atty. Daniel O'Brien said Friday. "All people who are percipient witnesses to facts that are relevant to criminal matters have a duty to testify when called to do so before a grand jury."

Question: Is there a prohibition of Moser in each of these scenarios? Is there a difference between them?

חלק א – הקדמה, גדרי האיסור, ומתי אין איסור למסור

המוסר יורד לגיהנם, ונידון בה לדורי דורות

ראש השנה יז, א

1. פושעי ישראל בגופן, ופשעי אומות העולם בגופן - יורדין לגיהנם, ונידונין בה שנים עשר חדש, וכו'. אבל המינין, והמסורות, והאפיקורסים, שכפרו בתורה, ושכפרו בתחיית המתים, וכו' - יורדין לגיהנם, ונידונין בה לדורי דורות.

רש"י (שם)

2. המינין - תלמידי ישו הנוצרי אשר הפכו דברי אלהים חיים לרעה. והמסורות - מלשינים, שמוסרים ממון ישראל ביד עובדי כוכבים. אפיקורוס - מבזה תלמידי חכמים. שכפרו בתורה - האומרים: אין תורה מן השמים.

איסור "מוסר" בשולחן ערוך (סימן שפח)

איסור מוסר ממונו

שולחן ערוך (חושן משפט סימן שפח סעיף ב)

3. המוסר ממון בידי אנס, בין אנס עובד כוכבים בין אנס ישראל, חייב לשלם מהיפה שבנכסיו כל מה שלקח האנס, אף על פי שלא נשא המוסר ולא נתן בידו אלא הרגיל בלבד.

איסור מוסר גופו

שולחן ערוך (חושן משפט סימן שפח סעיף ט)

4. אסור למסור לישראל ביד עובדי כוכבים אנסים, בין בגופו בין בממונו, ואפילו היה רשע ובעל עבירות, ואפילו היה מיצר לו ומצערו. וכל המוסר ישראל ביד עובד כוכבים, בין בגופו בין בממונו, אין לו חלק לעולם הבא.

טעם האיסור - יש למוסר דין רודף

ברכות נח, א - מעשה ברבי שילא - Informing about someone's actions

5. [מעשה ברבי שילא שעמד יהודי למסור אותו], אמר: האי רודף הוא, והתורה אמרה "אם בא להרגך - השכם להרגו", מחייה בקולפא (מקל לרדות) וקטליה.

בבא קמא קיז, א - מעשה ברב כהנא - Informing regarding someone's assets

6. ההוא גברא דהוה בעי אחוויי אתיבנא דחבריה, אתא לקמיה דרב, א"ל: לא תחוי ולא תחוי, א"ל: מחוינא ומחוינא. יתיב רב כהנא קמיה דרב, שמטיה לקועיה מיניה (רש"י - לצואריה שבר מפרקתו). קרי רב עילויה: (ישעיהו נא) "בניך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר", מה תוא (רש"י - חיה והוא שור הבר) זה כיון שנפל במכמר אין מרחמין עליו, אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו (רש"י - ושפיר עבדת דקטלתיה).

שו"ת הרא"ש (כלל יז סימן א)

7. הרודף למסור ממון חבירו ביד אנס, השוו חכמים לרודף אחרי גופו להרגו, וכו'. נוטלין היום מקצתו, ולמחר כולו, ולבסוף מוסרין אותו והורגין אותו, אולי יודה שיש לו ממון יותר; הילכך הוה ליה רודף, וניתן להצילו בנפשו.

ABC News - May 11, 2012

American Sits Almost a Year With No Charges in Isolated Bolivian Prison

In a grim Bolivian prison, a lone American man has languished for nearly a year, uncharged by authorities who have accused him of money laundering, but he says he is innocent of any wrongdoing and refuses to give in.

"It's an absolute nightmare," Jacob Ostreicher said. "I feel all alone most of the time. I'm begging the American people to try to help me."

"Nightline" traveled to Bolivia to hear Ostreicher's story firsthand. What we found was a man trapped in the web of a truly Kafkaesque prosecution, held inside of a prison like any in the world, where inmates roam free.

Jacob Ostreicher is a 53-year-old flooring contractor from Brooklyn. It's a family business, selling and installing flooring mostly for commercial clients in the New York City area. In 2008, as the construction industry collapsed in the U.S., Jacob said he heard from a family friend -- a prominent lawyer in Switzerland -- about a promising investment opportunity: growing rice in Bolivia.

Ostreicher said he put \$200,000 -- his life savings -- into the venture and became a very junior partner in a \$25 million project.

He said things went well for a year or so. The first harvest yielded nearly 40 million pounds of rice. More than 200 Bolivian workers were employed in the business. Ostreicher helped manage it, traveling frequently to Bolivia.

Then in 2011, Bolivian police arrested one of Ostreicher's former employees and accused him of being involved with drug criminals. Ostreicher said he cooperated fully with

police -- and then was arrested himself. Prosecutors claimed they were investigating whether the \$25 million that started the rice business came from drug money.

"So we spent close to \$20,000 to get together 1,300 documents to show them the origin of the money," Ostreicher said. "We provided that to the judge. And the judge gave me my freedom."

But six days later, in an extraordinary move, the judge reversed his decision and Ostreicher was sent back to prison. The judge was later promoted to the appellate court, further delaying proceedings.

Former FBI agent Steve Moore, who helped clear Amanda Knox of murder charges in Italy, has investigated Ostreicher's case. He is brutally frank in his conclusions. "The whole system is corrupt," Moore said.

What's happening here, according to Moore and other sources on Ostreicher's defense team, is an old-fashioned shakedown: Bolivian officials are demanding money.

"There's no evidence to convict him of anything," Moore says. "But here's a guy they see coming in from New York, who's got probably a lot of liquid cash or represents a lot of liquid cash, and they saw an opportunity."

מתי מותר למסור

8. The exceptions – the key is prevention!

In general, the prohibition does not apply if Informing will stop a current harm or prevent a future harm (as defined by Halacha), but not if it merely addresses a prior harm. The exceptions where it's permitted to Inform (based on "preventing harm") are as follows:

1. A person who has "informed" already three times can be Informed upon.
2. A person who is in the process of informing on another can be informed on.
3. A person who is a public threat (menace? nuisance?); but if an individual is being insulted/sorrowed/verbally abused by such a person, he/she cannot Inform.
4. A lurking, future threat to the public – e.g., someone counterfeiting money which the public could be blamed for.
5. As a result of #4, an innocent individual (or the public) is actually being blamed for the crime of another.
6. An individual (or the public) is being physically abused/hurt by another.
7. A violent person who repeatedly hits/attacks others.
8. A thief who repeatedly steals.
9. Someone who is being forced by the authorities to Inform on another through physical suffering (but, not financial loss).

The last exception is different from the others:

10. Informing against someone who owes money (but, this is still a problem of Aveidas Akum, unless it's a case of Chilul/Kiddush Hashem) – see below.

החייב מ"מ לשלם לעכו"ם

רמ"א (חושן משפט סימן שפח סעיף יב)

9. מי שרוצה לברוח ולא לשלם לעובדי כוכבים מה שחייב, ואחר גילה הדבר, אין לו דין מסור, שהרי לא הפסידו רק שהוצרך לשלם מה שחייב, מכל מקום ברעה עשה דהוי כמשיב אבידה לעובד כוכבים; ואם גרם לו היזק (ש"ך ס"ק סא - יותר ממה שחייב להעכו"ם), חייב לשלם לו מה שגרם לו (מהר"ם מרוזבורג).

ביאור הגר"א (חושן משפט סימן שפח ס"ק עז)

10. מ"מ ברעה כו'. כמ"ש בב"ק קיג, ב הפקעת הלואתו מותר והוי כאבידה כמ"ש ואמרי' בסנה' עו, ב אר"י וכו' והמחזיר וכו' והיינו במקום דליכא חלול השם כמ"ש בב"ק שם וכמ"ש בסי' שמח ס"ב בהג"ה.

רמ"א (חושן משפט הלכות גזילה סימן שסט סעיף ו)

וי"א דאפילו המוכס ישראל, אם לא קנאו לעצמו רק גובה למלך עו"ג, אע"ג דאסור להבריח מכח דינא דמלכותא, מ"מ אם אדם מבריח אין למוכס לכופ אותו ליתן, דהוי כהפקעת הלואתו דשרי. מיהו אם יש בזה משום יראת המלך, ודאי יכול לכופ אותו (ר"ן פרק ארבעה נדרים).

בשו"ת תשובות והנהגות (חלק ג, סימן תעו) [כתב בדעת הרמ"א ד]אף שחייב במס ואסור להעלים, מ"מ כשהיהודי מעלים זכה מדיני ממון שהפקעת הלואתו שרי, ואם ימסרנו לשלטונות לוקח ממנו ממונו שלא כדן, ולפי זה לכאורה אסור. מיהו **בביאור הגר"א** שם מביא מהראשונים דבאופן זה מותר אף להבריח, דלא כהרמ"א.

חלק ב – האם יש עדיין איסור מסירה במדינתנו

גישה #1 - ערוך השולחן – אין איסור מסירה אלא בפני השודדים והאנסים

ערוך השולחן (חושן משפט סימן שפח סעיף ז)

11. הערה: ידוע לכל קוראי הדורות שבזמן הקדמון במדינות הרחוקות לא היה לאיש בטחון בגופו וממונו מפני השודדים והאנסים אף שנשאו עליהם שם משרה כידוע גם היום מאיזה מדינות מאפריקא השוד והחמס שפחות הממשלה עושים. ועל טוב יזכרו **מלכי איירופא וביחוד אדונינו הקיר"ה מרוסיא ואבותיו הקיסרים ומלכי בריטניא** שפרשו כנפי ממשלתם בארצות הרחוקות למען יהי לכל איש ואיש בטחון על גופו וממונו באופן שהעשירים לא יצטרכו להסתיר עצמם שלא ישללו ממונם ויהרגו אותם. ועל זה סובב הולך כל דיני מסור ומלשין שבש"ס ופוסקים כאשר נבארם בס"ד כי המוסר ומלשין את חברו לפני שודדים כאלה הלא רודפו בגופו וממונו ולכן ניתן להצילו בנפשו.

[יש להזכיר שיש שצידדו שהערוך השולחן כתב כן רק מאימת השלטון ואין כ"כ ראייה שאכן פוסק כן למעשה. אמנם בציץ אליעזר לקמן משמע שסובר שהערוך השולחן פסק כן הלכה למעשה.]

גישה #2 – אין דין מוסר כששייך דד"ד

Working for the tax authority (IRS/Meches)

שו"ת שבט הלוי (חלק ב סימן נח)

12. באחד שעובד במשרד המכס וכשהוא רואה מי שרימה את הממשלה צריך למסור אותו בבית המשפט ורצונו לדעת אם הוא בגדר מלשין או דינא דמלכותא דינא.

הנה בעצם דין מכס לית דין ולית דין שזה נכנס בגדר דינא דמלכותא דינא, וכו'. מה שנוגע למלכות והוא ממונה על כך אין בזה איסור כנ"ל.

גישה #3 – אם לא ידונו כדיני ישראל, אסור למסור

Thief who stole a Sefer Torah and silver items from a Shul

שו"ת אגרות משה (אורח חיים חלק ה סימן ט אות יא)

13. ובדבר גנב שגנב ס"ת וכלי כסף מביהכ"נ, אם מותר למסרו לערכאות המדינה ולמשטרה (פאליס), שידוע שהם דנים ביסורי הגוף במאסר הרבה שנים, הנה לכאורה פשוט שאין שייך להתיר. אף אם לא היה כלל איסור לידון בדיני המדינות לפני שופטי המדינה, אבל הא אין לנו למוסרו לדונו בדברים שלא שייך בדיני התורה, שהוא ממון כפי שומת הבקיאין, והם דנים ביסורים שזה לא חייבה תורה.

14. והא דעוסק בזיופים, ויש לחוש שיזיק רבים, איתא ברמ"א (סימן שפ"ח סעיף י"ב), שכשהתרו בו ואינו משגיח יכולין למוסרו לומר שאין אחר מתעסק בו אלא זה לבד. ומשמע דיזיק רבים שכתב, איירי שיאמרו הערכאות שגם אחרים עוסקים בזיופים, כדכתב שאומרין "שאין אחר מתעסק אלא זה", היינו שרק בדרך זה שהוא להציל את האחרים שגרם שיאמרו על האחרים שעושין זה, רשאי. אבל בשביל שהזיק זיופו אף לרבים, לא התיר למסרו אף בלשון זה.

15. עכ"פ בגנב ובמזיק אסור למוסרו לשלטון. ולא קשה מעובדא דר"א בר"ש ור' ישמעאל ברי' יוסי בב"מ פג, ב, כדתירץ הב"י (בס"ס שפ"ח), דכיוון שנתמנו ע"ז מהמלכות שאני, והביא זה מתשובת הרשב"א.

(Rav Moshe does not distinguish between one who steals once, and a thief who is "muchzak")

Rabbi Yehoshua Pfeffer

16. לאור דברי הפוסקים נראה שמה שהורה אגרות משה, שאין למסור גנב לאחר המעשה למשטרה, היינו רק במקום גניבה חד-פעמית, ובמי שחזר בתשובה, ולא נראה שיחזור לסורו. אבל בגנבים השכיחים, שאם לא נמסור אותם למשטרה יחזרו לסורם ויגנבו שוב ושוב, ואין דרך להגן על הציבור מהם אלא על ידי מסירה לרשויות החוק, בודאי שיש היתר למסור את הגנב – או אפילו את החשוד בדבר – לרשויות הרלוונטיות, בשביל שיעשו עמו דין (עיין הערה).

17. הערה: בשיתה עם הרב שמואל פירסט משיקגו, אמר הנ"ל שמורה תדיר שיש למסור גנבים ופושעים לרשויות החוק, ואין בכך שום חשש של איסור מסירה, כי ללא הרתעת החוק איש את רעהו חיים בלעו, ומעשים בכל יום שמי שאינו מרגיש את עצמו מאוים מרשויות החוק גונב וחוזר וגונב, ורק במקום של גניבה חד פעמית, והלה חוזר בתשובה ומתחרט על מעשיו, יש לצדד שלא למסור למשטרה.

Fraudulent sales of Traif Meat as Kosher

שו"ת אגרות משה (חושן משפט חלק א סימן ח)

18. באחד שנתברר שמכר נבלות וטרפות בתור כשרות אם מותר לתבעו בערכאות כשהוא אומר שיציית לדייני ישראל ער"ח שבת תשכ"א. מע"כ ידידי הרב הגאון מוהר"ר שמואל פליסקין שליט"א וכל הרבנים הגאונים חברי ועד הרבנים דבאלטימארי שליט"א.

19. לע"ד אף שפשעו גדול מאד וכנראה אינו בעל תשובה כלל, מ"מ כל זמן שלא ראינו שדייני ישראל אינם יכולים להפסיקו אין לדונו בערכאות משני טעמים.

חזא דאפילו לא ידונו בערכאות אלא כדיני התורה אסור לדון בערכאות (כדאיתא בחו"מ ר"ס כ"ו). ועוד הא ודאי הם ידונו במאסר ובממון שלא כדיני ישראל שאז יש לחוש לאיסור מסור, שאסור למסור ישראל ביד עכו"ם בין בגופו בין בממונו ואפילו היה רשע ובעל עבירות כדאיתא בחו"מ (סימן שפ"ח סעיף ט').

ורק כשיראו שאין דייני ישראל יכולים להפסיקו אז יש היתר, אחר שיתרו בו שיתבעו אותו לערכאות דהוא כ"ש מממון דכשאינו יכול להציל בדייני ישראל שרשאי ברשות ב"ד לילך לערכאות ולתבוע בדיניהם (כדאיתא שם בסעיף ב') וכ"ש הכא שהוא שלא להכשיל כמה בני"א באיסורים, וגם הא איכא תרווייהו דהוא גם שלא להונות שהוא גם תביעת ממון.

20. ולכן נראה לע"ד שמתחלה ידונו אותו בועד הרבנים בכל מה שבידם והעיקר לפוסלו מלמכור דברים כשרים ואם לא יציית אז יביאוהו לדון בערכאות.

(according to Rav Moshe, a Beis Din must handle the matter. If unable, the Beis Din can grant permission to use secular means)

אפילו בזה"ז שאין רודפין ישראל בדין, יש איסור מסירה

בדומה לאגרות משה, בשו"ת חלקת יעקב (חושן משפט סימן ה)

21. מהו הדין בזה"ז...או אפילו בזה"ז שאין רודפין ישראל בדין....

המעייין בשו"ע ופוסקים יראה להדי' דאין חילוק, וכו', כיון דמבואר בב"ק ק"ז, א גבי עובדא דר' כהנא, כתוא מכמר וכו' אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עכו"ם אין מרחמין עליו והובא בשו"ע והפוסקים להלכה לא נשתנה הדין בזה, וחסד לאומים חטאת כתיב, והעובדות שראינו בעינינו גם בימינו אלו יוכיחו ע"ז, ואין להאריך יותר בזה.

חלק ג – האם מותר לעבוד במשרד המכס

22. On 3/14/12 11:48 PM, " _____@gmail.com" wrote:

It has been a long time! I hope this email finds you well. I have a question that I was hoping you can answer or direct me to a Rabbi in _____. I was recently appointed Deputy AG in charge of mortgage fraud prosecutions for _____ and am prosecuting cases against Jews (some that fled to Israel, unfortunately). They face jail time. Was wondering if there is a halachic problem with me prosecuting them? Please do also tell me how you and your family are doing.
Best-David

הרמנא דמלכא הוא

בבא מציעא פג, ב

23. [מעשה #1] רבי אלעזר ברבי שמעון אשכח לההוא פרהגונא דקא תפיס גנבי, אמר ליה: היכי יכלת להו, לאו כחיותא מתילי? וכו', דלמא שקלת צדיקי ושבתת רשיעי? - אמר ליה: ומאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא (רש"י) - הרמנא דמלכא הוא - מצות המלך היא! - אמר: תא אגמרך היכי תעביד, עול בארבע שעי לחנותא, כי חזית איניש דקא שתי חמרא וקא נקיט כסא בידיה וקא מנמנס שאול עילויה, אי צורבא מרבנן הוא ונייס - אקדומי קדים לגרסיה, אי פועל הוא - קדים קא עביד עבידתיה, ואי עבידתיה בליליא - רדודי רדיד. ואי לא - גנבא הוא, ותפסיה.

אישתמע מילתא בי מלכא, אמרו: קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרונקא. אתיוה לרבי אלעזר ברבי שמעון, וקא תפיס גנבי ואזיל. שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: חומץ בן יין, עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה! - שלח ליה: קוצים אני מכלה מן הכרם. - שלח ליה: יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו.

24. [מעשה #2] ואף רבי ישמעאל ברבי יוסי מטא כי האי מעשה לידיה. פגע ביה אליהו, אמר ליה: עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה? - אמר ליה: מאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא! - אמר ליה: אבוד ערק לאסיא, את ערוק ללודקיא.

בית יוסף (חושן משפט סימן שפח)

25. עוד גדולה מזו שהרי רבי אלעזר ב"ר שמעון (ב"מ פג, ב) תפס גנבי בהרמנא דמלכא ועניש וקטיל להו וכן רבי ישמעאל ב"ר יוסי (שם פד). ואף על גב דא"ל רבי יהושע בן קרחה חומץ בן יין וכו' וכן אמר ליה אליהו לרבי ישמעאל ב"ר יוסי מכל מקום לא נשוי להו כטועין גמורים בדינים מפורשים אלא שמחמת חסידותן היה להם להמנע מלהרוג על מה שלא חיבה תורה מיתה וזהו שקראוהו "חומץ בן יין" לומר שלא היה נוהגין בחסידות כאבותן ואלו היו טועים גמורים ועושים שלא כדין לא קראום אלא טועים גמורים חלילה וחס לגדולי ישראל וחסידיו עליון כמותם.

ועוד תדע לך מדאמר ליה רבי ישמעאל לאלהו "מאי אעביד הרמנא דמלכא הוא", ואהדר ליה אליהו "אבוד ברח לעסיא" וכו', ואלו היה אסור גמור מאי קאמר "הרמנא דמלכא הוא", ה"ל ליהרג ואל יעבור, ואלהו נמי לימא ליה (פסחים כה, ב) "מאי חזית דדמא דידך סומק טפ"י אלא ודאי כדאמרן שכל שהוא ממונה על כך מן המלך דן ועושה כאלו במשפטי המלוכה כי מלך במשפטים אלו יעמיד ארץ עייב קצרתי מתוך תשובת הרשב"א הנזכרת.

Working as an auditor/accountant for the taxing authority

שיטה #1 – שבט הלוי – מותר (אבל אינו לכתחלה)

שו"ת שבט הלוי (חלק ב סימן נח)

26. באחד שעובד במשרד המכס וכשהוא רואה מי שרימה את הממשלה צריך למסור אותו בבית המשפט ורצונו לדעת אם הוא בגדר מלשין או דינא דמלכותא דינא.

הנה בעצם דין מכס לית דין ולית דיין שזה נכנס בגדר דינא דמלכותא דינא.

ולענין למסור למלכות הנה מש"ס ב"מ פג, ב בעובדא דר"א בר"ש דהוי מסר גנבא למלכות מוכח דהוא מותר משום הרמנא דמלכא, ואף על גב דאמרו ל"י עד מתי אתה מוסר עמו של אלקינו להריגה, היינו משום שנוגע לסכנת נפשות של ישראל וכן מש"כ אל"י ז"ל"ט (שם פד, א) ל"י ישמעאל ב"ר יוסי, אבל מעיקר הדין משמע דגם בכזה איכא דין מלכות עיין היטב בריטב"א שבשטמ"ק.

27. ובבאר הגולה (חו"מ סי' שפ"ח), כתב וז"ל וכבר פשט התיקון והמנהג שמנהיגי הקהלות עומדים על המשמר שלא לעשות שקר ועולה לאומות ומכריזים ונותנים רשות לפרסם ולגלות על האנשים אשר לוקחי בהקפה וכו' יעשיה, ועיי"ש **ברמ"א** (סי"א) מי שרוצה לברוח ולא לשלם לעכו"ם מה שחייב לו ואחר גילה אין בזה דין מוסר וכו'. ואעפ"י שמסיים רמ"א דמ"מ רעה עשה דהוי כמשיב אבדה לעכו"ם היינו משום שמירי מעכו"ם יחידי אבל מה שנוגע למלכות והוא ממונה על כך אין בזה איסור כנ"ל.

28. אלא דלכתחלה כדאי שלא לקבל משרה כזאת דצריך למסור אפילו בהיתר דלאו משנת חסידים הוא.

שיטה #2 – אגרות משה – התיר בקושי

שו"ת אגרות משה (חושן משפט חלק א סימן צב)

29. הנה בדבר אם מותר לקבל משרת רואה חשבונות אצל הממשלה באשר לפעמים יבוא לידו חשבונות של אחד שפשע וימצא את הפשיעה ויהיה ממילא כמסרו להממשלה והם יעשוהו ביותר מכפי שחייב בדיני התורה. הנכון לע"ד כיון דבעצם הרי כל מי שיהיה רואה חשבונות ימצא את הפשיעה, וברור שאף אם זה לא ירצה לקבל משרה זו מהממשלה יהיה שם רואה חשבונות, ונמצא שלא יפסיד הפושע יותר כשהוא יקבל המשרה מכשלא יקבל הוא ואחר יהיה שם ולא הזיקו כלום ובלא היזק לא שייך איסור.

30. אך מה שיש לעיין דהתם נאמר שאנסוהו ולכן אולי כה"ג שלא אנסוהו אלא בא מעצמו לקבל משרת רואה חשבונות אולי יש לאסור ... אבל נראה כיון דהמשרה של רואה חשבונות אינה משרה מיוחדת למצא את הפשיעות שהרי לא ידוע שפשעו כלל ורוב עבודתו הוא לבדוק החשבונות של פנקסיהם בעלמא שיהיו נכונים, ורק לפעמים אפשר יזדמן לידו למצא איזה פשיעה וגם זה לא ידע בתחלת עיונו בהפנקסים שהביא הנתבע מהם ... ולכן גם הרואה חשבונות יש לו לתלות שקרוב יותר שימצא שהן נכונים ורק שאפשר שיתגלה פשיעה, שאין לאסור מלקבל המשרה שעיקר עבודתו וגם רובא דרובא מעבודתו אינו למצא פשיעות ועולות, בשביל שמא יזדמן לו שימצא פשיעה שאף בזה אינו מזיק כלל, אף אם נימא שכשהיה עבודתו על זה גופיה היה אסור בלא אונס. וכשיזדמן שמצא פשיעה הרי הוא כבר אנוס שמוכרח להגיד האמת.

שיטה #3 – אסור

שו"ת משנה הלכות (חלק ו סימן שיג)

31. אם הוא פועל אצל הטעקס דעפארטמענט של הממשלה (אי. ר. ש) והוא המפקח על התיקים מי שילם ומי לא שילם ואם ימצא מי שלא שילם או שלא שילם כראוי עליו מוטל החיוב למסרו להמשרד של הממשלה אז הוא בכלל מסור ממש ח"ו, ולמשל נותנים לו י' תיקים לבדוק ובתוכם לערך חמש תיקים של ישראלים ובדק התיקים ומצא באחד או בשתיים מבני ישראל שאינם מתוקנים ומסרו למלכות ועיי"ז גרם לישראל היזק ממון ולפעמים גם היזק כל נכסיו או אפילו היזק נפשות כמו שקרה זה לא זמן כבר באחד מהגבירים אשר תפשוהו בענין הברחת טעקס והביאוהו לבית המשפט ולקחו כל ממונו וסגרוהו בבית משוגעים ומת והדבר הי' ידוע ומפורסם לפני כמה שנים, ובודאי יש עוד מעשים כאלו, ועכ"פ אם לא ימות אבל גורם לו היזק ממון וא"כ הרואה חשבון הוא בכלל.

ואין להתעקש ולומר דהכא שאני כיון דהממשלה מ"מ יעברו על התיקים ואם לא יהי' הוא הרואה חשבון יהי' אדם אחר או עכו"ם או ישראל משומד וממילא ימסרו אותו זה אינו כלום: חדא דמי יאמר שהשני יהי' זרזו כמוהו ויבין שרימה את המדינה שמא לא יהיה זרזו ולא ימסרוהו, והשנית שמא לא יקח את התיק שלו כלל דהרי כך הוא דרכם שהם לוקחים כמה תיקים לעבור עליהם ולא כל התיקים ואפשר אם יהיה אדם אחר יקחו תיק אחר ואפילו אם יאמר דיקחו אותו תיק מ"מ אף אם ימסרוהו עכו"ם או אדם אחר אכתי לא התיר לו למסרו ג"כ ולא יצא מכלל מסור בשביל שיבא אדם אחר וימסרו וכ"ש שהוא ברעות נפשיה לקטלא אזיל דמי הכריחו לכך.

32. ועיין גמ' ב"מ פג, ב דנתמנה ממלכות בע"כ לתפוס גנבי ושלח ליה ר' יהושע בן קרחה "חומץ בן יין עד מתי אתה מוסר עמו של אלקינו להריגה" ואף ר' ישמעאל בר' יוסי מטא כי האי מעשה לידיה שמינהו המלך להיות תופס גנבים ולסטים ופגע בה אליהו ואמר ליה "עד מתי אתה מוסר עמו של אלוקינו להריגה", אמר ליה "מאי איעביד הורמנא דמלכא הוא", א"ל "אביך ערק לאסיא ואת ערוק ללודקיא", הרי דאפילו נתמנו בעל כרחך היה להם לערוק ולא לקיים ציווי המלך ולמסור בני"א אף שהיו גנבים ולסטים. ואף דהתם לקטלא והכא לממון מ"מ כבר כתבנו דממון ג"כ באיסור, ועוד דהרי באמת התם בע"כ והכא מדעת.

33. ולכן לפענ"ד אין לב"ת לעבוד אצל הממשלה אם לא שיש לו משרה להיות רואה חשבונות של הממשלה או שיש לו ברירה שלא לבקר תיקי ישראל כנלפענ"ד וכולי האי ואולי.